Duo Handed, Luux

Voor de start
Het gaat echt gebeuren, meedoen met de duohanded. Vroeger door het kanaaltje van Workum varend, vertelde Luuk het verhaal van Reid en hoe karakteristiek zijn inzet was voor de zeilwereld en de natuur. Het wakkerde bij mij nieuwschierigheid en respect aan voor die zeilers die lange tochten zeilden en moesten afzien. Vanavond stappen we in die wereld, veel nieuwe mensen, veel verhalen. Een warme en hartelijke ontvangst van Elly en Frits. Gezonde spanning en alvast nadenken over de route, het weer en ons vaarplan. Het waait hard, harder dan vooraf voorspeld. Het beeld van de spinaker schuif ik ver weg voor het vooronder in.

Dag 1, Diesel, Palaver en gaan
Het gaat beginnen, nog snel de laatste dingen regelen en op naar het palaver. Simon en Maaike hebben gisteren ons camperbusje geleend om vergeten spullen uit Stavoren te halen. Simon blijkt diesel te hebben getankt in de watertank! Ik had gisteren nog willen uitleggen waar de dop zat, maar in de hectiek, donker en regen…… Zowel zij als wij balen hiervan, maar ben ook blij dat er geen water in de dieseltank zit. Dit probleem kunnen we voorlopig parkeren en later oplossen. Eerst gaan we zeilen! Als wedstrijdzeilers moeten we het starten even anders framen. Elly heeft hier al voor gewaarschuwd en aangegeven dat je de tijd kan nemen. Dat doen we, met alleen het grootzeil op, rustig overleggen en een plan maken. Alle opdrachten op de kaart aangegeven, alleen de OM4 niet gevonden. Met AI blijkt de ton bij Bloqk van Kuffelen te liggen, maar nog niet op de kaart gevonden. Mooi, dat komt later wel als we nog naar het Markermeer gaan. We willen eerst naar het wad. Urk is op de route, Medemblik te bezeilen en afhankelijk van de aankomsttijd nog door naar Kornwerd. We zetten de genua erbij en koersen naar Urk. De boot zeilt lekker. Dan door naar de kreupel, leuk daar zijn we nog nooit geweest. Onderweg zet de wind door en wordt het donker, we minderen zeil en gaan met een aantal medezeilers het gebied ronden en dan naar Medenblik. De stempel snel gehaald en dan besluiten we met een biertje om het voor vandaag hier bij te laten. Morgen verder. Maar eerst nog de check waar de OM4 ligt, op het Markermeer is het nergens te vinden. AI is handig maar niet 100% betrouwbaar. De papieren waterkaarten erbij gepakt, dat zoekt gemakkelijker. Er blijken toch veel gebieden te zijn waar we nooit komen en dus ook de betonning niet kennen. Een wanhopige indirecte kreet om hulp op de Kwebbelapp geeft de oplossing; Oostmeep! Tsja, Terschelling en dat hele wadgebied eronder kennen we niet, maar na morgen wel.

Dag 2, Donker IJsselmeer
Het is donker en stil als we om 5 uur in Medemblik ons klaarmaken voor vertrek. Koffie voor het wakker worden en ons favoriete havermoutpapje voor straks onderweg.
Als we de havenhoofden uitgaan, varen we de donkerte in, voor ons is een donker gat, er varen nog wat andere bootjes achter ons aan, maar die lijken naar Den Oever te gaan. Twijfel, overleg, nee, ons eigen plan, we gaan naar Kornwerd en als we tijd over hebben naar Makkum. Het is aan de wind en we hebben geen tijd over, dus bij Kornwerd de sluis in. Achter de Fart die solo heel relaxed alle boothandeling doet.

Onderweg hadden we besloten om in Kornwerd de genua in te wisselen voor de fok. Een beetje spannend want 3 jaar geleden hebben we deze voor het laatst uit de zak gehaald en nog nooit gebruikt. Al wel vaker over gehad om bij harde wind de voorzeilen te wisselen, maar tot nu toe ging de ingerolde genua ook. Ook op het Kattegat. Maar toch staat het zeil ingerold, er dan niet goed bij. In de sluis de genua naar beneden gehaald, ondertussen Luuk op de kop in de voorpunt de fok tevoorschijn gehaald. Hoe berg je de genua op, shit, de sluisdeuren gaan open, we moeten door. In de sluiskom is aanleggen niet handig, lagerwal, dan maar rustig op de motor. Genua in de kajuit gepropt en de fok omhoog gehesen. De Boontjes opkruisen, blij met de fok, het kruisen gaat goed, de stroom helpt en we hebben er plezier in.
Bij Harlingen halve wind richting de Oostmeep, daar verder kruizen, wat is die Oostmeep en OM4 ver weg met de stroom tegen! Onderweg een herbenoeming van de ton naar OMG4!
We varen achter de Windfee aan, een mooi target bij het kruisen, maar eenmaal ruime wind gaat deze trimaran veel te snel!
Door naar Terschelling en met schemering aangekomen en afgemeerd. Biertje en de punt in, lekker slapen.

Dag 3, Terschelling, Vlieland en Texel
Wakker worden op Terschelling, we voelen ons beide niet goed. Luuk heeft geen zin en ik heb migraine. We laten de wekker gaan en draaien ons weer om. Het mentale spelletje begint, na een uurtje extra rust (en als de medicatie werkt, dan voel ik me weer fit) gaan we ontbijten en overleggen. Gaan we terug en dan? We besluiten uiteindelijk toch eerst de boei bij Vlieland te ronden en daarna terug te gaan naar Kornwerd. We spreken af dat we onderweg kijken hoe het gaat en daar weer verder plannen.
Met windkracht 5 en stevige vlagen 6 over Stortemelk gaat het eigenlijk best goed. Nooit gedacht dat we dit zouden doen. De Luux doet het goed en de bemanning ook. Naast mijn ‘landziekte’ heeft Luuk last van zeeziekte, maar dankzij zijn superpillen van de Zwitserse Apotheker heeft hij er geen last van en is hij een betrouwbaar scheepsmaatje. Terug naar Harlingen is flink doorbijten omdat de wind meer ZO staat en het kruisen is. Bij de Boompjes komen we weer in de ontspanning. Wat gaat het lekker zo! We overleggen opnieuw en besluiten om door te gaan, met de stroom mee op naar Texel en als dat een beetje vlot, kunnen we nog weer met de stroom mee terug naar Kornwerd en anders blijven we op Texel liggen voor de nacht. Het helpt om de opties in stukjes te hakken, voldoende rust en slaap is belangrijk, anders gaat het niet goed.
Op Texel de opdrachten gevonden en we zien zeilers met een papieren tasje, zouden ze een visje hebben gescoord? We gaan op zoek, maar het restaurant is open en de bediening geeft aan dat de keuken snel kan. Heerlijk een Texels Skuumkoppe en Fish and Chips. Met uitzicht op de haven waar medezeilers in en uitvaren. Wij willen ook weer verder, de maan staat en het is een heldere nacht. Prachtig om zo in de nacht te zeilen, sterren, maan, en echt heel veel boten. Wat een drukte! Hoeveel vissers varen hier wel niet? Ze vissen onder felle verlichting de zee zo wel leeg en waarom moet dat nu net in de geul waar het niet zo breed is? Samen met 5 andere solo en duohanded zeilers kruisen we om de vissersschepen heen. Het houdt je wel wakker en bij de les!

Om middernacht varen we Kornwerderzand binnen, waar al meerdere boten in de kom rondvaren. Luuk roept de sluiswachter aan, het lijkt of niemand anders dat al had gedaan, wachten we dan op elkaar? Vlotjes kunnen we door de brug en sluis en duiken om 1 uur de punt in.

Dag 4, Aan de grond bij Makkum, dicht hek in Hoorn
Verward wakker worden, het is al licht en door de wekker heen geslapen! 7.45 uur willen we eruit, de achterbuurman probeert op de motor van de lagerwal weg te komen, klein handje geholpen maar singlehanded zeilers fixen alles zelf, respect! Koffie en dan door naar Makkum en Workum, leuk pal tegen de wind in de haven in laveren. Bij Makkum iets te dicht bij de pier en een vastloper, Luuk kukelt voorover, over de traveler de kuip in en zal vast een paar lekkere blauwe plekken erbij hebben. De boot komt snel en zonder motorgebruik weer los. Mentaal en fysiek gaat het goed. We merken dat we steeds weer grenzen verleggen. Nu onderweg naar Lelystad en daar kijken of we nog door naar Pampus en Hoorn gaan. Vanochtend leek de wind zeer gunstig te draaien maar inmiddels geloof ik niets meer want we blijven toch vooral aan de wind varen. Het is stevig aanpoten met 6 BFT aan de wind naar Leystad. Onze Handige Harry (stuurautomaat) is minder handig sinds we een nieuwe helmstok hebben, ruime koersen gaan prima maar aan de wind (en dat varen we deze dagen nogal veel) doet de stuurautomaat het niet goed. Dat betekent doorgaans op het handje sturen en volhouden en elkaar op tijd afwisselen. Bij Leystad ruimere koers en we hebben voldoende tijd om door te gaan naar het Markermeer. Daar volgt dan nog de puzzel in welke volgorde en waar en wanneer willen we ankeren? We besluiten eerst naar Pampus te gaan. Lekker onder de hoge wal komen we rustiger te liggen, Harry doet weer mee. We gaan ondertussen eten en bedenken dat we de fok wel weer kunnen wisselen voor de genua. Dan ineens gaat de tijd snel en wordt het donker en is daar de IJM18 al vlakbij. Toch weer hectiek aan boord want wat vaart er om ons heen in dat drukke vaarwater? Doorzeilen naar Hoorn. Het Paard van Marken geeft goed licht en er varen een aantal medezeilers voor ons uit. Dat geeft weer moed dat er meer zijn die nog doorgaan!
In Hoorn aangekomen, gekozen voor om bij de WSV af te meren en op zoek naar de stempel. Het regent ondertussen en we worden door vriendelijke mensen van de vereniging geholpen met suggesties waar de stempel kan zijn, we hoeven voor deze nacht niet te betalen want we gaan toch weer vroeg weg. Op naar het havenkantoor. Bij het verlaten van het terrein moeten we door een hek. Ik zie nog een bordje “denk om de code”, maar ik denk “welke code, die hebben we niet”. Bij het verlaten van het terrein, aan de buitenkant horen we klik. We kijken elkaar aan en besluiten om eerst de stempel te gaan zoeken, straks dit probleem tackelen. In het donkere en regenachtige Hoorn is het stil op straat, maar we vinden de stempel en gaan terug naar WSV Hoorn. Het hek is potdicht, hoog, puntig en loopt door tot in het water. Het terrein is zeer goed beveiligd, maar zelfredzaamheid is een groot ding deze dagen, dus gebruikmakend van Luuk zijn lengte en kracht en mijn lenigheid, lukt het om over het hek te klimmen zonder schade. Toch nog voor middernacht gaan slapen.

Dag 5, Ankeren in de zon
De wekker staat om 05.30 uur en na een koffie gaan we snel alles klaarmaken. De wind is geruimd en toch krachtiger dan de voorspelling gisteren aangaf of wat we erin wouden zien. Geen halfwinder, maar met rif en ingerolde genua met 17 knopen naar Lelystad. Daar worden we vlot geschut en kunnen we aan de andere kant van de

sluis een ankerplekje zoeken. Pfff, wat fijn, in de zon en uit de wind nog even 2 uur pauzeren. Nou ja, alle administratie bijwerken is ook een klus! In het logboek zit ergens een fout, want het totaal van alle rust- en zeiltijd is 45 minuten te lang….We vinden de oplossing niet.

Intensieve tocht
Terugkijkend waren dit intensieve dagen. Momenten van spanning, vermoeidheid, maar ook genieten. De boot is goed voor elkaar en dat geeft vertrouwen; wij als bemanning zijn goed op elkaar ingespeeld en we hebben afgelopen dagen grenzen verlegd. We zouden anders nooit met 25 knopen over de Stortemelk zijn gegaan, in het donker opkruizen over het wad tussen onvoorspelbare vissersboten. Maar de kluslijst is ook weer gevuld; Harry moet anders geïnstalleerd worden, de raampjes echt waterdicht maken. Oh ja, en iets met diesel en water.